

בחיים יאיר לך, ואתה תהיה מקור אור גדול לאחרים שתוכל לעזור להם. תקוותי שהבנת את המילים, תתן להם להיכנס ללבך. ותפילתי שתזכה להיכנס למאבק הזה נגד המחשבות של חוסר תקווה, עצב ורחמים עצמיים, כי רק באמצעות השמחה, אפשר למצוא את ה' ולהיכנס בדרך האמונה. ואז יהיה לך את הסיוע של הצדיקים הגדולים כמו רבי עקיבא, דוד המלך ורבי שמעון בר יוחאי, שהקרבה עצמית שלהם לבוראם, סלל עבורנו נתיב שעלינו ללכת בקרבות הקשים שלנו נגד השטן ולמצוא ולחיות עם בוראנו, כפי שעשו.

בברכה

ההנאה האכזרית של העצב, אשר שניהם הן האויבים הגדולים ביותר שלך ומביאים אותך רחוק מבוראך, ואתה לא תקשיב למחשבותיך שמציירות לך תמונה חשוכה של עתידך, תחליט להישאר תמיד שמח, לא משנה כמה אפל זה נראה לך, אז יפתחו את השערים של האורות הגדולים ביותר שהם לכודים בליבך, שהקב"ה שומר לצדיקים. ותרכוש את הבהירות של האויב האמיתי שיש בתוכך וזה יוביל אותך לעשות את הקרב איתו' ולא לתת לשטן את תמיכתך המלאה כמו שאתה עושה כעת. תוכל גם למצוא את הזיווג במהירות בלי שום דעות קדומות של מי הוא ומה שהוא חייב להיות, כי השם יביא אותו אליך. הנתיב שלך

קמח

בס"ד ירושלים מנ"א תשל"ז

ניו יורק

לכבוד....

שלום רב,

מכשוליו לדעת מהם את ה' כמאמר דע את אלוקי אביך. בורא העולמות שברא אותנו נעלם מאתנו ו"אין לו דמיון כלל", נשאלת איפוא השאלה א"כ איך

את מכתבך קבלתי עיינתי בו היטב ובתשומת לב הראויה והנני להשיב לך על בקשתך ורצונך הכנה, לדעת חובת האדם בעולמו, ואיך יתגבר על כל

ביכולת אדם שהוא מגושם מעצם טבעו, קרוץ גוש וחומר, למצוא אותו ולהדבק בו כאשר צוינו.

אך, האדם נברא מיסודו "אין" נטול כל אחיזה שיוכל לומר עליה שהיא שלו, ומכוחותיו הוא או אפילו יש לו חלק בדבר הזה, וכל כך למה? מדוע בעצם נברא ביסוד אפסי כל כך, כדי שהאדם הנוטה מטבעו לגדלות, ושואף לעצמאות ולהיות המקור הבלעדי של כל כוחותיו ופעולותיו, יבוא להכיר מריקנותו ומכישלונותיו את בוראו המחיהו ומחזיקו בחשכות נפילותיו, כדוגמת התינוק בן יומו שאינו מסוגל להניע אבר או לעשות מעשה קטן כל שהוא ורק אמו מחיה אותו על כל צד ושעל, כך ממש היא מציאות האדם וחולשתו ותלותו בבורא עולם, שהוא כאמו כמאמר דוד המלך ע"ה כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי, ייחס דביקותו בבורא עולם כדבקות התינוק באמו שזה הדוגמה והסמל לדביקות האמיתית בבורא ית"ש.

אך בניגוד לתינוק הדבוק באמו ללא סייג מחמת חולשתו מרגיש את אמו הצריך לה, ניטעה באדם - בחירה, - כוחותיו וחכמתו המטעות אותו לייחס את פעולותיו כאילו כוחו הם, וזה מונע ממנו הדביקות האמיתית

והשלמה בבורא עולם, כדוגמת דביקות התינוק עם אמו, והבחירה שלו להכיר בבורא הרוצה פרסומו דווקא ע"י הבחירה שהוא נתן לאדם, והוא מעורר אותו בכל מיני כאבים וסיבות שונות להכיר את מציאותו, יסוד האין, ע"י המכשולים שהוא עצמו מביא לו וע"י רפיונו ואין אונו לעמוד נגד טבעו, למרות החכמה שלו, מזה הוא לומד לדעת שהוא כתינוק ממש וכל קיומו ע"י האמא של העולם.

וכשאדם חפץ להגיע לדביקות זו נכונה לו מלחמה גדולה להתאמץ נגד המחשבות והדמיונות שלו, לעמוד איתן כחיל נאמן על משמרתו לא להתיאש, רק לבקש בעקשנות מהבורא כמו שבקש דוד המלך ע"ה, "הצילני מרודפי כי אמצו ממני" (תהילים קמ"ב, ז) או אז הוא מוצא ע"י האמונה מעצם המשך חיותו בתוך החשכות הגדולה שלו, שקיים אצלו מציאות המובדלת ממנו ושאינו הוא, וזה מחזק אותו ונותן לו כוחות לחיות את חייו, ככה מצאו הגדולים של עם ישראל את דרכם לה'.

אך השטן אינו טומן את ידיו בצלחת, ומגביר כוחו ומונע בכל הדרכים מהאדם להגיע למחוז חפצו למצוא את בוראו, ובזמנים הקשים שלו פוקדו

יאוש ועצבות, ובמקום להתגבר נגד הדמיונות שעליהם אמר דוד המלך ע"ה "דמיונו כאריה יכסוף לטרוף" הרי הוא מתחזק במתיקות עצבותו בעקשנות ומסכנות לעטוף בהם את יסוריו הנוראים, ולהביא אותו עד לפתחי בתי חולי נפש, העיקר שלא יחונן בשכלו אשר חנן ה' אותו להכיר את מסגר נפשו, ולבקש לה' - 'הוציאה ממסגר נפשי' 'הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי', - ולזה הגיע דוד המלך ע"ה מתוקף יסוריו המרובים ומכאוביו העמוקים, שרק העקשנות התקיפה להתעצם בתפלה כל היום, ימצא שם בעומק יסוריו את אור ה' המאיר חשכי לבבו וטוב לו, וכמאמר הכתוב "לולא ה' עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי" שלולא עזרת ה' אך כפסע בינו ובין המוות, ורק אז תכון הדביקות האמיתית לה' כשהוא בשפל המדריגה אין אונים, ובכל זאת מתחזק והולך, הרי שכוח אחר מכוחו חי בתוכו והוא הנותן לו כל הכוחות, והוא חי ממש

כתינוק עם אמו, כך הוא חי עם הקב"ה באמונה, כי מיסוריו ראה פנים מול פנים שה' אתו, מעצם המשך חיותו בעולם, ואחיזתו גם בשיא היסורים, שנפשו יודעת את האמת שאין זה מיכולתו לא להשבר במצבים כאלו, וא"כ יש בו כח עליון שהוא הבורא והוא המחיה אותו, ודווקא מעכירות הגוף, אפשר למצוא את עומק זכות הדביקות האמיתית בה'. אני מקווה שדברי היוצאים מן הלב יכנסו ללבך ותקבל אותם להתבונן בהם לשמור ולעשות ולקיים כי אז קרובה ישועתך לבוא, כי יודע אני היטב יסוריך ומכאוביך הקשים, אבל כשתתגבר ולא תתיאש לצאת למלחמה נגד אויבך ולחפש ולמצוא את יסוד ה"אין" אז לבטח יהיה ה' משענתך כגדולי העולם בכל דור ודור ויהי ה' עמך.

בכבוד רב
אשר פריינד

